GRADSKA BIBLIOTEKA JURAJ ŠIŽGORIĆ ŠIBENIK NAUČNI ODJEL

SVE TISKANICE
brošure, oglase, osmrtnice, visites, ustovni papir i kuverte izradjuje brzo i jeftino „TIPOGRAFIJA" v. Hamilkar Vitaljević - ŠIBENIK (kod Sv. Jakova)

Poštarina plaćena u gotovom.

NOVA TRIBUNA

Godina VII | Pretplata mjesečno D 6.— Inozem. 10 Pojedini broj Din. 1.50 Čekovni račun br. 34.159 | Petak 5 maja 1939 | Rukopisi se ne vraćaju. Oglasi se računaju po tarifi. Plativo i utuživo u Šibeniku. | Br. 582

Njemačka

na usta svoga vođe progovorila je. Iako taj govor nosi sva obilježja ličnosti g. Hitlera, on je ujedno izraz jednog dubokog osjećanja njemačkog naroda, njegovih težnja, njegovih nastojanja. Govor kancelara g. Hitlera, izrečen pred njemačkim Rajhstagom, opširan i širok po svojoj sadržini, obuhvata pogled na jednu epohu evropske i svjetske istorije na prostor koji zahvata Njemačku, Evropu i svijet, na vrijeme koje seže daleko u prošlost. On je došao u vrijeme kad je situacija bila čista, u vrijeme koje ne može da donese nagla iznenađenja. Zato on nema efekta u mijenjanju situacije.

Ali on ima vrijednost u tome što je izraz osjećanja i težnji jednog naroda, koji danas osjeća svoju veličinu i svoju snagu. Vrijednost toga govora i jeste uglavnom u tome što on može da posluži kao dokumenat današnjeg mentaliteta jednog naroda koji je sada u naponu svoje snage i svoje organizovane povezanosti.

Razumjeće ga potpuno samo onaj koji razumije mentalitet njemačkog naroda, koji razumije ideologiju rasizma, superiornosti nordijske rase; ko je razumije kao osjećanje, bez obzira da li vjeruje u njenu istinitost i u njenu naučnu vrijednost. S te strane, rasizam ima ozbiljnih protivnika, koji naučnim argumentima izvode da je on neosnovan, da je jedna naučna zabluda. Ali je van sumnje da je ta eventualna zabluda danas snaga, pokretač najvećih evropskih i svjetskih događaja. Svaki narod ima svoju vjeru, svaka vjera ima snagu, a njemački narod ima svoju vjeru i snagu.

Po taj njemačkoj vjeri, taj je narod rasa koja se svojim odlikama ističe iznad svih ostalih ljudskih rasa. Odatle slijedi da ta rasa ne može da bude pobijeđena, ne smije da bude ponižena. Ali u njemačkom narodu živi svijest o sudbini koju je doživio 1918 godine. Poslije rata u koji je ušao s uvjerenjem da će iz njega izići kao pobjednik, on je doživio poraz, razočaranje, sramotu. Ovih dvadeset godina on osjeća samo to, i to hoće da popravi: ako je onda bio poražen da danas bude pobjednik, da reparira sve što je moglo poniziti rasu koja, po sopstvenoj doktrini, ne smije da bude ponižena. Vođena tom idejom rasla je državna snaga Njemačke, ta je ideja bila pokretač svega njemačkog djelovanja.

Njemačka danas osjeća u sebi snagu da može da povrati svoj prijašnji položaj u svijetu, da dođe do svoga ranijeg posjeda (uključujući tu i kolonije) Može to biti ujedno i zahtjev »životnog prostora« ili istorijskog prava, ali on je, uvijek i jednako, prvenstveno zahtjev njemačkog nacionalnog osjećanja, za kojim stoji i snaga države i njena organizacija i volja cijeloga naroda.

Gledana s ovog gledišta, Hitlerova teza da je baš njega proviđenje odredilo da povede njemački narod u sudbonosnom momentu, najbolje tumači aktivnost toga naroda. G. Hitler je ličnost koja u sebi sadrži sve nacionalne težnje i ambicije.

Sile protivne tim težnjama rade svom snagom da se odupru ovakvom shvatanju, pogotovo što ono pretstavlja opasnost od koje su u posljednje vrijeme izvjesne države gubile svoju samostalnost, i što dovodi u pitanje ugovor na kojemu se osniva današnja Evropa.

SVE STOJI DO LJUDI

Bez umišljenosti da znamo koje i kakove temelje udariše željenom sporazumu dva odgovorna čovjeka državi, naciji, Kruni i povijesti, mi ćemo se usuditi da kažemo: obojica, svijesni velikog djela i velike odgovornosti, uložili su svoje najbolje sposobnosti da stvore »nacrt« sudbonosnoj građevini koja će nositi ime: zadovoljne, ujedinjene, nedjeljive, moćne Jugoslavije, ostavivši nedirnuto ono o čemu je isključena svaka diskusija. Ta, u prenesenom značenju nazvana »građevina ili tvorevina«, na smije da dira ni u ime ni u granice, ni u zajedničku obranu Jugoslavije, našu slavnu vojsku.

U čemu bi se onda sastojala ta nova »atmosfera« ili »platforma« kako pišu neke novine, a što mi onda nazvasmo »nacrt«? U tome: da tri sastavna dijela jednog organizma, Srbi, Hrvati i Slovenci, kao tri dijela državnog organizma — Jugoslavije, preko svojih pretstavnika prihvate u načelu »nacrt« stvoren od Pretsjednika vlade, g. Cvetkovića i Pretsjednika najveće hrvatske stranke, g. dra Mačeka, pa da ga upotpune u pojedinostima, odnosno u formalnostima, kako bi zadovoljio i Slovence i Hrvate i Srbe, izjednačivši ih u svim pravima i svim dužnostima prema državi, Kruni i zajedničkoj naciji, triju istoričkih imena, ali duhovno ujedinjenoj i nedjeljivoj zbog vlastite sreće, vlastitog blagostanja, i najzad zbog vlastitog opstanka. To je danas stvarna, nacionalna i moralna nužda svih Jugoslovena.

Svakome je razboritu čovjeku jasno da danas i sami naš opstanak kao države samostalne, slobodne i suverene, dolazi u jeziv škripac, ako nismo duhovno ujedinjeni, ako svi jednodušno nismo pripravni da branimo ono što nam je zajedničko dobro i jedino jamstvo za slobodan opstanak, a to je ujedinjena, nedjeljiva, jaka država Jugoslavija. U današnjim prilikama svakoj je državi spas u njenoj snazi, a snage ne može biti gdje nema jedinstva i sloge u dušama državljana. Gdje toga nema, u vlastitoj kući, uzaludna su sva obećanja pa i prijateljstva izvanjska. To nas uči hiljadugodišnje iskustvo i jučerašnji događaji.

To je danas životno pitanje i Hrvata i Slovenaca i Srba. Nema ili ne smije da bude, danas ni jednog Jugoslovena, pa se nazivao Srbin, Hrvat ili Slovenac, koji ne strepi nad svojom budućnošću kad očito vidi da nam spas ili propast stoji u našoj slozi ili neslozi.

Ko će o tome odlučivati? Ljudi! Pretstavnici triju naših plemena, okupljeni oko onih faktora koji već napraviše »nacrt«.

Sudbinom našom — eto — odlučuju — ljudi naši!

Sve naše stoji do naših ljudi koji će, nadamo se, i postupiti kao ljudi na visini veličine današnjih dana.

Dr. M. P.

Produljen je rok za prikazivanje Prijava za dosuđenje vlasnosti zemlje, tiskanice u tu svrhu kao i Žurni predlog Katastr. upravi Obligacije i obračuna dobivaju se u »Tipografiji« Šibenik

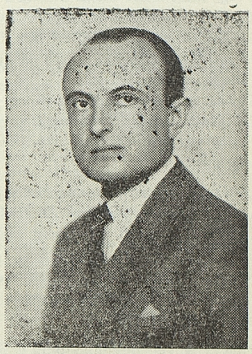
UPOZORENJE PRETPLATNICIMA

Izvjesnom broju pretplatnika poslali smo obračun za dužnu pretplatu uključivo MAJ i molimo da novac doznače, kako ne bi došlo do obustave slanja lista.

UPRAVA

Njegovo Kraljevsko Visočanstvo

Knez-Namjesnik PAVLE

Što su dva besmrtnika, Petar I i Aleksandar I Karađorđević, svojim umom, srcem i desnicom stvorili, kobni udarac sudbine u Marseilju htjede da sruši, ali treći Karađorđević, Knez-Namjesnik Pavle, pomrsi paklene niti udešene protiv Jugoslavije, svojim umom, srcem, energijom i vrlinama legendarnim Karađorđeva duha.

U onom času, kad se Jugoslavija u crninu zavi, kad se mlado i staro drščući pitalo: što ćemo sad, On, Knez Pavle reče onu lapidarnu i proročansku: »Nadam se da se u Meni nećete prevariti...!«

Nije se prevario ni Njegov besmrtni brat kad Ga odredi da bude čuvarom Jugoslavije ako Ujedinitelja zadesi ono što mu podmukle i zločinačke aveti odavna spremahu; nije se prevarila Jugoslavija, jer nju provede i provodi Karađorđevskim umom i srcem kroz olujne i potresne dane u Evropi; nije se prevarila cijela nacija jugoslovenska koja Ga štuje i ljubi, jer vidi i osjeća Ga u svim Njegovim djelima za dobro, sreću i spas naše države i naše sveukupne nacije.

Državničkom svojom mudrošću, diplomatskom svojom intuicijom i dalekovidnošću, kulturom i vaspitanošću visoko oplemenjen, obožavalac umjetnosti i znanosti, odan svetosti obiteljskog života, bdijući jednako nad životom maloljetnog Kralja i svoje djece, Knez-Namjesnik Pavle stekao je divljenje svih vladalaca i državnika Evrope, uživa nepokolebivu vjernost i ljubav jugoslovenske nacije. Ličnost je imponentna i svojim velikim djelima i svojom duševnom superiornošću koliko i svojom — skromnošću, vrlinom svih velikih duhova.

Sad, kad je Nj. Kr. Visočanstvo stupilo u četrdeset i sedmu godinu života, cijela Jugoslavija kliče mu iz duše:

Živio Knez-Namjesnik Pavle!
Živio Dom Karađorđevića!
Živjela Jugoslavija!

Kroz novine

HRVATSKI NAROD u broju od 28-IV u članku »Još ih ima koji ne vide« piše o radu zapadnih demokracija oko sklapanja vojničkog saveza s boljševičkom Rusijom. Na kraju članka veli se:

Iz ovog kratkog prikaza političkog djelovanja zapadnih demokracija najbolje se vidi do kakvih sve apsurdnih podviga one dolaze u provađanju svojih ciljeva i zaštićivanju svojih interesa. Zato je sasvim razumljivo što »demokratska« štampa šuti o najnovijem njihovom pothvatu: uvlačenje boljševičke Rusije u svoje špekulativne namjere — one Rusije, koja je danas najtipičniji primjer razaranja svih društvenih i duševnih dobara. Ali i kao takva, ona je dobra ako posluži ciljevima zapadnih demokracija.

Istog dana kada i „Hrv. narod" i naš je list objavio članak »Čuvari mira«, u kojem smo iznijeli istu misao: da komuniste ne mogu da budu garancija za svjetski mir.

Tako se je — vjerovali ili ne — naša „Nova Tribuna" od prošlog petka našla na istoj liniji sa »Hrvatskim narodom«!

IZBOR - Borovo, sveska za april donosi bogatu sadržinu: Sutrašnja Španija, Grad na zlatu, Japan lovi u mutnoj vodi, Pravite pribilješke, Jesu li Kinezi dobri vojnici, Mistifikacije preko radija, O uticaju Mjeseca na život, Islam se budi itd.

PRAVDA već nekoliko puta donosi slike iz naših primorskih krajeva. Ovakav rad koristiće našem turizmu.

JUGOSLOVENSKI LLOYD od 28-IV donosi ovu vijest:

Na sjednici Saveza sveslovenskog sokolstva koja je održana u Beogradu zaključeno je, da se sjedište prenese iz Praga u Beograd i za starostu je izabran Engelbert Gangl, prvi zamjenik starješine Saveza Sokola Kr. Jugoslavije.

JUGOSLOVENSKE NOVINE donose u članku „Naša zemlja":

Val borbenog pouzdanja koji se razlio našom zemljom spontano se vezao i inspirisao osjećajem jedinstva. Ono o čemu se toliko raspravlja, s vjerom ili odricanjem, proklamovano je u časovima kad se naslućivala opasnost, iskrenim jednim osjećajem i bitnim shvatanjem našeg nacionalnog pitanja. Oni koji su u tom pitanju tražili istinu, mogli su da iz te pojave izvuku nova iskustva za svoje stanovište. To osjećanje zajedničke sudbine, osjećanje snage i pouzdanja u jedinstvu iskrsio je naglo i neodoljivo u korak s događajima koji su nas alarmirali, tako da naši političari nisu ni dospjeli da inaugurišu svoje tumačenje i formulaciju tom narodnom nemiru i pokretu.

Može li se zamisliti jasniji i veličanstveniji dokaz o potrebi jedinstva naše države? Ona je stvorena da osigura budućnost svih Južnih Slavena jer se znalo da im je budućnost i sudbina zajednička. U ovim časovima narod je čistim srcem poželio snažnu i složnu Jugoslaviju i u viziji takove Jugoslavije osjetio je svoju sigurnost i pouzdanje.

»GLASNIK PRIMORSKE BANOVINE«. Izašao je broj 5 ovog ilustrovanog časopisa sa bogatim sadržajem: Dr A. Starčić: Banovinske bolnice u Primorskoj banovini, sa 14 ilustracija; Ljubo Karaman: Regulacioni plan grada i Dioklecijanova palača u Splitu; Ilija Despot: »Naš Jadran« i t. d.

Uredništvo i uprava u Splitu, Šibenska ulica 1.

Žalosne pojave

Do sada u svim zagrebačkim stranačkim novinama čitali smo uvijek istu pjesmu: Hrvati ne traže drugo nego da im se prizna narodno-politički individualitet i suvereno pravo da sami odlučuju svojom sudbinom i budu gospodari na svome. Odjednom poslije nego su razgovori o sporazumu između g. Dr. Maček a i pretsjednika vlade g. Dragiše Cvetkoviće završeni, ne ponavlja se više ta pjesma. Ne govori se više o priznanju narodno-političkog individualiteta, valjda jer se to već postiglo, nego o pravu Hrvata na prostor za život. Ovo je čisto po njemačkom uzoru. Vođa Raiha neprestano ističe da Njemačka ne traži drugo nego pravo na prostor za život. Ona nema dovoljno hljeba, nema sirovina, pak treba da dođe do toga.

Na što cilja zagrebačka stranačka štampa isticanjem prava Hrvata na prostor za život, lako je razumjeti. Jedan od prvaka HSS, tu nedavno, u svom govoru kazao je otvoreno, da Hrvatima treba prostor za život od Subotice do Kotora i od Zemuna do Sušaka. Što na tom prostoru živi preko dva miliona Srba, ništa ne smeta.

Kako valjda to ne ide odveć glatko, odjednom jedan dio mlađe bosanske štampe pledira za autonomiju Bosne i Hercegovine u njezinim historičkim granicama. Ističe se neki bosanski narodni individualitet, često po teoriji bivše dvojne monarhije o bosanskom narodu i bosanskom jeziku.

Po svemu izgleda da nas neka tragična fatalnost goni da idemo za unutrašnjim uređenjem naše države kako bi nas sve što više razdvajalo, umjesto da nas spaja i ujedinjuje. Ne bi bilo nikakvo čudo, da po sistemu i duhu bivše monarhije, odjednom počne kampanja za crnogorski narodno-politički individualitet pak vojvođanski it.d..

Mi smo uvijek bili ravnopravni i zadovoljni, i Hrvati i Srbi i Slovenci. Ali kada čovjek u jednom dijelu dnevne štampe čita isticanje autonomije Bosne i Hercegovine u njezinim historijskim turskim granicama, ne može da se otme misli na bivšu monarhiju i njezine sisteme. Bivša monarhija bila je ona koja je pronašla bosansku narodnost i bosanski jezik, da nas čim više razdvoji i razdijeli. Istina da je među braničima teorije o bosanskom narodu i bosanskom jeziku bio i jedan naš čuveni filolog. Čast njegovoj sjeni, ali mi ne prihvaćamo, niti ćemo ikada moći prihvatiti tu zabludu, koju je bivša monarhija za svoje ciljeve pronašla bila.

Zar ćemo ići stopama bivše monarhije i oživiti među nama njezin duh za rješenje našeg unutrašnjeg pitanja?

Pravi patrioti, koji su proživjeli onu tužnu periodu naše nacionalne povjesti, sa zebnjom u duši gledaju na ove žalosne pojave koje ne mogu da donesu dobra, pak se pitaju, kuda ovo vodi?

Ako se zlo i nepravde imaju da poprave stvaranjem većeg zla i većih nepravda, onda je mnogo bolje da se na ovaj način ne popravljaju.

Mi smo u predzadnjem broju našeg lista u članku »Politika i privreda« dokazali da je podjela zemlje naše na devet banovina, po svojoj ekonomskoj povezanosti, bila idealna. Zašto se ne bi moglo ostati kod te podjele, i dati banovinama najšire autonomije, a prepustiti njima odluku o eventualnom spajanju?

To bi bilo najlakše i najpraktičnije rješenje, a moglo bi da zadovolji i Hrvate i Srbe i Slovence. —ć

REZOLUCIJA

IX godišnje skupštine Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije

I. Jugoslovensko Sokolstvo, vjerno svojim mislima, koje je ispovijedalo od svoga postanka do danas; vjerno amanetu Blaženopočivšeg Viteškog Kralja Aleksandra I. Ujedinitelja i Sokolskom zavjetu, svečano položenu od stotine hiljada njegovih pripadnika, danas kao i dosada ispovjeda kao svoju misao vodilju: narodnodno i državno jedinstvo i slovensko bratstvo.

II. Jugoslovensko Sokolstvo nastaviće bez kolebanja, punom snagom i energijom, svoj rad na tjelesnom i moralno-intelektualnom vaspitanju naroda, u duhu jačanja i razvijanja svih nacionalnih snaga za samoodržanje i za duhovni, moralni, kulturni i materijalni napredak cjelokupnog jugoslovenskog naroda.

III. Jugoslovensko Sokolstvo smatra da su Srbi, Hrvati i Slovenci, u slobodnoj i nezavisnoj, ujedinjenoj Kraljevini Jugoslaviji, dobili svoju najcjelishodniju, prirodnom i istoriskom nužnošću predodređenu državnu organizaciju, na čijem stvaranju su oni svi sarađivali a na čijem je ostvarenju radilo i Sokolstvo, ne samo svojim idejama nego i žrtvama, pa čak i krvlju svoje najbolje braće.

IV. Jugoslovensko Sokolstvo svečano izjavljuje, da će u svakom trenutku, hrabro i neustrašivo, nesalomljivom voljom, do posljednje kapi krvi, braniti svaki djelić jugoslovenske zemlje i jugoslovenskog prava. Ono, kao opća narodna i nepolitička organizacija, poziva sve sinove Kraljevine Jugoslavije, sve činioce naseg nacijonalnog i državnog života da, poučeni tragičnim udesom drugih naroda i država, na dogledu sudbonosnih događaja u Evropi, preduzmu sve što im je u moći za unutrašnju konsolidaciju države i ostvarenje pravednog narodnog sporazuma, koji će omogućiti prirodan i zdrav razvoj naroda i države.

V. Odbrana državnih granica i narodnog opstanka, građanskih sloboda i kulturnog napretka vrhovna je zapovjest naše narodne solidarnosti. Radi toga Jugoslovensko Sokolstvo smatra kao prirodnu i načelnu svoju obavezu, da sarađuje sa svim činiocima narodne odbrane i sa svim nacionalnim udruženjima kako bi se cio narod složio i svrstao u jaku moralnu i borbenu falangu.

VI. Jugoslovensko Sokolstvo, uvjereno da je selo izvor svake narodne snage, uložiće sva svoja nastojanja kao što je to i dosada učinilo, da unapredi duhovne i materijalne snage našeg sela.

VII. Jugoslovensko Sokolstvo poziva omladinu, da svojom stvaralačkom snagom doprinese širenju i jačanju sokolske ideologije i apeluje na odgovorne činioce da budno paze na nacionalni duh naše škole i da odlučno otklanjaju sve negativne pojave, koje, podrivajući zdrave osneve nacionalnog vaspitanja naše omladine, slabe njenu borbenost i nacionalnu dinamiku.

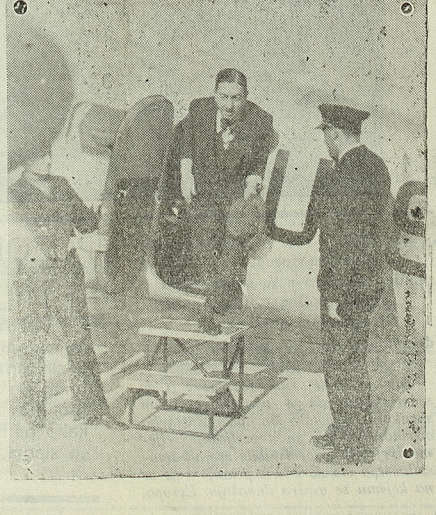
SAVEZ SOKOLA
KRALJEVINE JUGOSLAVIJE
Beograd

Novosadski „DAN" donosi deklaraciju koju je izdao Čehoslovački Savez središnja organizacija svih čeških i slovačkih društava u Jugoslaviji, u kojoj se među ostalim kaže: Saradivaćemo i u buduće za dobrobit ovdašnje naše manjine, uvereni da jedino u saradnji i jedinstvu imademo jamstvo svojeg narodnog napretka. Ovu saradnju i jedinsto želimo proširivati i produbljivati, budući da je to vitalni interes naših naroda koli izvan toli u staroj otadžbini.

HRVATSKA STRAŽA osvrnula se na naš članak „Pozivanje na narod", a Jugoslovenska Pošta na članak dra B. Radice „Split i hrvatsko pitanje".

Ministar vanjskih posala g. dr. Cincar-Marković na polasku za Njemačku. — U sredini ministar g. dr. Spaho, sa strane desno njemački poslanik u Beogradu g. von Heren

Pretsjednik vlade g. D. Cvetković izlazi iz avijona na povratku iz Zagreba. (Desno)

VOLKISCHER BEOBACHTER

Ovaj veliki dnevnik u svojem izdanju od 30-IV i 1-V o. g. donosi u pet stupaca zanimiv članak **Siegfrieda M. Pistorius-a**, sa geografskom kartom Jugoslavije i sa pet slika, sa naslovom »Žene sa koprenom i bez nje«, a sadržaj mu je, najkraće rezimiran: **Jugosloveni su narod gostoljubiv, uvijek dobre volje i lijep. Svaki grad Jugoslavije je slika, a svaka djevojka zaslužuje da postane filmska zvijezda . . .**

Pisac veli da je proputovao od »Zagreba do Dubrovnika, od Slovenije do Hercegovine i da je upoznao tri tipa žene: modernu Jugoslovenku, bosansku seljanku i Muhamedanku pod koprenom. Kakav život one provode?«

Auktor posjeduje savremenu, reportersko-filmsku vještinu i izabrao je tri tipa ženska, jer zna dobro da »das ewig weibliche« (Goethe) i novinarsku čitalačku publiku najviše privlači! Zanimivo je da je modernu Jugoslavenku prikazao u jednoj studentkinji filozofije u Zagrebu, imenom Marija Milović iz Šibenika! Biće da je to ime i prezime pseudonim koje naše simpatične Dalmatinke (šibenke?), ali svakako, i ako je slika filmska, karakteristika je te moderne Jugoslavenke veoma simpatična i laskava za naše moderne djevojke na univerzitetima, jer: „najzad životni cilj svake Jugoslavenke jest dobar brak i obitelj — i još jedamput — obitelj!

Isto tako i tipovi bosanske seljanke i bosanske muslimanke izneseni su, zapravo skicirani, umjetničkim potezima, majstora, ali više za svoju publiku — njemačku! No — moramo priznati auktoru, uza sav njegov dekor i nastojanje za efektom, da mu je simpatična i Jugoslavija, a osobito duša jugoslavenske žene »pod koprenom i bez nje«.

Članak g. S. M. Pistorius-a, uza svu letimičnost ovog svojeg karakterističnog prikaza jednog dijela jugoslovenskog »svijeta i života« zaslužuje priznanje, jer je napisan jednom toplom i iskrenom simpatijom prema našoj zemlji i našoj ženi, a što je glavno, sadrži dosta realnih konstatacija koje nisu samo plod simpatije, već upoznavanje stvarnosti koje se nameću strancu, a — eto — stranac ih katkad bolje vidi negoli sami urođenici!

Dr M. P.

Trgovina mode „a la ville de Paris"
Jakša Žuljević - Split
Specijalna prodaja muške pom. robe

Zbore djeca kako zbore majke,
Tvore djeca kako tvore majke,
Mole djeca kako mole majke.
(Sundečić)

MAJKE!

Svetkujući Majčin dan, domovina pozdravlja u vama izvor života i snage naroda, jer su vaša ljubav i vaš rad temelji na kojima se oslniva napredak društva, države i naroda.

GRAĐANI! U nedjelju 7 maja slavi se u našem gradu

MAJČIN DAN

Svi kulturni narodi slave ovaj dan da tako javno iskažu zasluženo priznanje velikoj i nesebičnoj materinskoj ljubavi. Odajte i vi poštovanje teškom pozivu materinstva pridružujući se duhom i djelom ovoj proslavi.

—:—

Potpisana ustanova priređuje
U NEDJELJU 7 MAJA
u prostorijama SOKOLSKOG DOMA

Dječju akademiju

Početak u 6 sati,
Ulaznica 10 i 6 din., stajanje 3 din.
Pretprodaja ulaznica u subotu kod knjižare »Opal« a u nedjelju u Sokolskom domu u 11 sati.

Preko cijelog dana sakupljaju se prilozi u korist siromašnih majki našega grada.

U PONEDJELJAK 8 MAJA

odaju se umrlim majkama zadušnice na katoličkom groblju u 8 sati izjutra a na pravoslavnom groblju pomen u 9 sati i polaže se na grobove cvijeće i vijence.

U NEDJELJU 14 MAJA

priređuje se u društvenim prostorijama u 4 sata poslije podne

»KONKURS«

za najbolje odnjegovanu djecu i nagrađuju se dotične majke.

NARODNA ŽENSKA ZADRUGA

LICITACIJA

Za opskrbu banovinske bolnice u ZEMUNIKU

Dana 10. V. 1939. održaće se II. usmena licitacija u skraćenom roku od 10 dana, za opskrbu bolnice živežnim namirnicama i potrošnim materijalom. Za sve informacije obratiti se izravno Upravi bolnice.

Broj 807/30.- Zemunik. 28. aprila 1939.

Iz kancelarije banovinske bolnice:
Dr. Franetović upravnik

Dr. NIKOLA SUBOTIĆ ministar u p. ne može primati posjete, o svojoj slavi sv. Marku 8 o. mj.

Jedan lijepi izlet

Iako službena sezona nije još započela, vremena su već skoro ljetna što se opaža i po strancima, koji u sve većem broju svakodnevno stižu u naše krajeve. Stoga je vrlo pohvalno od agencije Jadranske Plovidbe što je već otpočela sa uobičajenim ljetnim izletima. Svakako da će i nedjeljni izlet za Kornatsko otočje vrlo dobro uspjeti, jer su Kornate poznate kao jedan od najzanimljivijih i najljepših djelova naše obale.

Odlazak iz Šibenika je u 8 sati a povratak u 19·30 sati.

INSPEKTOR MIN. PROSVJETE g. dr' Ilija Mamuzić obavio je ovih dana inspekciju nastave nacionalnih predmeta u gimnaziji, učiteljskoj i građanskoj školi.

JAVNA ZAHVALA

Svima koji su ispratili na vječni počinak nezaboravng

VJEKOSLAVA ŠTREKELJ

vizogradarskog nadzornika u miru

kao i svima, koji su odar i grob iskitili cvijećem i vijencima, te cijenjenim obiteljima Šeat Jove i Pelicarić Roka, koje su nam bile u našoj žalosti uslužne i s nama bdile, najljepše zahvaljujem.

Posebno zahvaljujem gg. Dr. Niki Barišiću i Dr. Jurju Kaliniću, koji su požrtvovno liječili pokojnika.

Isto tako posebno zahvaljujem Sokolskom društvu u Biogradu na moru, koje je držalo počasnu stražu uz odar i korporativno sa svojom glazbom ispratilo na vječni počinak milog pokojnika te po svom starosti gosp. Dr Niki Barišiću dirljivim govorom na grobu oprostilo se od pokojnika.

Biograd n-m, maja 1939

Ožalošćena:
IVANKA ud. ŠTREKELJ
za se i rodbinu

SOKOLI! JUGOSLAVENI! Više nego ikada treba u ovim danima da čuvamo naše tradicionalne običaje. U subotu zorom dođite svi kao jedan na ĐURĐEVDANSKI URANAK. Tačan sat i mjesto sastanka objaviće se na sokolskoj tabli na Poljani.

Jadranska plovidba d.d.-Opravništvo Šibenik
priređuje u nedjelju IZLET za
SKRADIN i SLAPOVE KRKE
Odlazak iz Šibenika u 14 sati.
Cijena D. 12.— Djeca plaćaju polovicu

Oko sporazuma

— U očekivanju **definitivne odluke u pogledu riješenja hrvatskog pitanja** na osnovu predloga, na kojem su se saglasili **dr. Maček i Dragutin Cvetković**, u pretežnom dijelu naše javnosti konstatira se smirenost i strpljivost, dok se u nekim skupinama opaža izvjesna nervoza, koja potječe odatle, što projektirano riješenje ne udovoljava svemu onome, što se je u tim skupinama izgledalo. Tako n. pr. »**Slovenec**«, glasilo dra Korošca u svom nedjeljnom pregledu o unutarnjim političkim prilikama piše: Pretsjednik vlade g. Dragiša **Cvetković** i dr. **Maček** sporazumili su se međusobno o tome kako bi se počele uređivati naše domaće prilike, da bi bilo bolje ne samo Hrvatima, nego također i Slovencima i Srbima u skupnoj našoj državi. To je bio usmeni dogovor i nije potpisavan nikakav pismeni sporazum, kako su to neki javljali. Sada će drugi mjerodavni činioci na podlozi onoga, u čemu su se njih dvojica sporazumila, stvar presuditi i urediti, kako ona treba da se uredi. Svakako očekujemo u najkraćem vremenu novu vladu u koju će ući i Hrvati. Udružena opozicija i JNS, koji su išli na izbore pod firmom sporazuma, sada su pokazali, da njima nije bilo do sporazuma nego samo za glasove i vladu. Sada, naime, kada se Cvetković dogovarao i sporazumio sa drom Mačkom, gospoda od **UO** i **JNS** stala su po strani te posve otvoreno spriječavaju. No to ni za Hrvate ni za Srbe ni za Slovence, a ni za Jugoslaviju ne će biti nikakova šteta. Njihov dosadanji pristaša u Beogradu dr. RIBAR je ovih dana u »Socij. vjesniku« napisao da je ta opozicija rahitična i da će biti najbolje ako čim prije ugine.«

(Jugoslavenski Lloyd).

Akademija u počast Zrinskog i Frankopana

STARIGRAD

Naše Sokolsko društvo priredilo je na obljetnicu smrti narodnih mučenika svečanu akademiju u prostorijama Jugoslov. čitaonice. Vrlo lijepo predavanje održao je brat prosvjetar Đ. Matušić, a zatim su slijedile pojedine tačke programa, koje su izvađali sve kategorije našeg Sokol. društva. Sve su vježbe izvedene na zadovoljstvo gledalaca. a vježbe leptira, labudova i mornara su svojom preciznom izvedbom i divnim kostimima pobudile naopisivo oduševljenje i radost kod prisutne publike. Svoj braći i sestrama, a osobito |A. Franetović, koja je uložila mnogo truda i požrtvovanja za uspjeh ove lijepe akademije, neka je najljepša hvala. P.

Prof. MIRKO LEŽAIĆ

(Lične uspomene)

O ZASLUŽNIM POKOJNICIMA NAŠEG KRAJA

Tom prigodom i novosadska **Zastava** *koja je također donijela Baljkov govor u cjelini, pisala je ovako: »U austrijskom parlamentu izgovorio je dr Dušan Baljak, zastupnik dalmatinski, 17 novembra, veoma značajan govor. On je taj govor izrekao u odbranu potištenog Srpstva. Osvrnuo se i na prilike Srba u Srbiji, i Srba u Ugarskoj, i Srba u Dalmaciji, i Srba u Hrvatskoj i Slavoniji, a još ponajviše na prilike Srba u Bosni i Hercegovini. Njegov govor pun je duhovitosti, i on je veoma zgodno umio da pokaže s jedne strane poništenost Srba, a s druge da istakne kako taj narod nije to zaslužio. Forma ovoga govora ne ustupa ni malo sadržini njegovoj. Ta forma je upravo vještačka. Jer kad se uzme u obzir, da je d-r Baljak govorio upravo o ukidanju novinske biljegovine i da se, u koliko to zahtijeva parlamentarni red, strogo držao stvari, onda se tek vidi, koliko je bilo teško i koliko je trebalo vještine da na taj tanak konac (na ukidanje novinske biljegovine) navište govor, koji u glavnome ističe sasvim druge, daleko krupnije stvari.«*

Zagrebački **Srbobran**, *donoseći govor u cjelini, kazao je: »U ovim teškim danima srpskim, kada ni u trojedničkom, ni u ugarskom saboru nema takog Srbina, koji bi slobodno mogao podići glas svoj u odbranu srpskoga naroda, pravi je melem srpskom srcu govor d-ra Dušana Baljka, srpskog poslanika iz Dalmacije, što ga je održao u sjednici austrijskog carevinskog vijeća 17 novembra ove godine. D-r Baljak vješto je upotrebio raspravu zakona o ukidanju novinske biljegovine da iznese ne samo nepravde, koje se čine srpskoj štampi u Austriji i Bosni i Hercegovini, nego i nepravde, koje se čine srpskom narodu, pa da ih dostojno osudi i pokaže ujedno izvor njihov. Sve je to tako jasno i razložno iznio, da nije mogao izostati velik uticaj na poslanički dom. Na svršetku govora svoga sjetio se d-r Baljak srpskoga naroda sa toliko topline i ljubavi da je morao zagrijati i one poslanike, kojima je srpski narod samo po imenu poznat. Kad uz to dodamo još, da je d-r Baljak dobar govornik, onda će se lako razumjeti, da je uspjeh njegova govora potpun bio. Mi smo zahvalni d-ru Baljku u ime srpske štampe, u čiju je odbranu digao svoj glas.« Na sličan način Baljkov govor pozdravila je cjelokupna štampa u Srbiji i Crnoj Gori.*

*Ali taj govor imao je odjeka u štampi gotovo svih slavenskih naroda. Na ovom mjestu biće dovoljno da citiramo samo dva velika lista. Češki »***Národni Listy***« u broju 320 od 1899 god. izrazio se ovako: »Poslanik d-r Baljak prikazao je tom prilikom vrlo zanimljivu sliku o novinskom gazdovanju u Bosni i Hercegovini, gdje se mahom zabranjuju svi listovi, koji nisu po ćudi Kalaju (Kallay), i gdje se čak povređuje i tajna pisama, ako se posumnja da sadrži list, kome je oduzet poštanski debit. Drastični dokazi k tomu, koje je naveo d-r Baljak, pobudili su pažnju cijeloga poslaničkog doma, a kad je dovršio svoju riječ, sva je kuća odjeknula burnim odobravanjem.« Ruski list »***S. Peterburšskije Vjedomosti***,« što ga je izdavao knez Uhtomski, u broju 312 od 1899 godine pisao je: „U sjednici 17 (5) novembra austriskoga poslaničkog doma, u pretresu zakona o ukidanju novinske biljegovine, izrekao je poslanik d-r Baljak prekrasan govor, koji je na sebe obratio pažnju cijeloga poslaničkog doma, a radosno je pozdravljen od sve srpske štampe u Austro-Ugarskoj Monarhiji. U svoje vrijeme mi smo spomenuli taj govor, ali on zaslužuje da se oko njega poduže zaustavimo; u njemu je govornik živo i rječito naslikao baspravni položaj Srba u Austro-Ugarskoj, a osobito u Bosni i Hercegovini. Taj govor je već samo po tome značajan, što je među stijenama austrijskog parlamenta gromko odjeknula riječ u odbranu srpskog naroda.« Zatim je ruski list donio opširan izvod Baljkova govora.*

»Da se vidi pak — pisao je **Dubrovnik** *u broju 50 od 10-XII-1899 god. — kakav je odziv našao govor d-ra Baljka među Srbima na Primorju, osobito kod birača srpskoga poslanika iz Dalmacije, saopćićemo ove telegrame na nj poslane:*

(nastaviće se)

KO JE KRIV RASULU ČEHOSLOVAČKE

Anketa u Pragu i u Bratislavi. - Češki i slovački intelektualci o pozadini politič. i kulturnih suprotnosti.

(Svršetak)

Nas Čehe su mnogi Slovaci prezirali, jer nismo bili slični madžarskim činovnicima. Naš je čovjek demokrat i ne stidi se da prijateljski zaustavi na putu prostoga čovjeka ili da s njim ide u krčmu. I hoćete li vjerovati — to se slovačkom seljaku nije svidjelo. Njemu je više vrijedio negdašnji madžarski činovnik, koji je bio uvijek gospodski obučen, službeno i osoran a koji Slovaka nije držao ni čovjekom: Tot nem ember — Slovak nije čovjek! Mi Česi nismo znali da budemo »gospoda«; mnogi su se naši činovnici u manjim mjestima, jer nisu imali zgodna društva, podali i vinu, te su ih Madžari prezirali, a Slovaci su ih ismijavali . . . .

Što bi bila bez naše inicijative, bez našega rada i kapitala Bratislava, Košice i druga mjesta — pitao je neki Čeh iz Slovačke. Podigli smo materijalnu kulturu Slovačke, a upravo to nije po volji sada — njenim vođama. Gdje bi bila bez Čeha univerza u Bratislavi; koliko se osjeća naš uticaj u njihovoj znanosti, književnosti i svuda! I unatoč tome proglasuju nas danas svojom nesrećom . . . To prelazi granicu zdravoga razuma. Da smo griješili, priznajemo; ali koji bi narod ostao živ, kad bi svoje male pogreške morao plaćati tako ogromnim žrtvama kako mi Česi . . .

Prijatelj novinar mi reče da je jedan od glavnih uzroka češkoga neuspjeha među Slovacima — strančarenje i stranačke borbe. Prag se odviše služio strankama te je tako od protivnika tih stranaka stvarao protivnike državnoga sistema. Slovački su socijalni demokrati neprestano uvjeravali Prag da Hlinkina stranka ne smije u vladu, jer da je revolucijonarna i autonomistična; u istinu bi pak sporazum sa Hlinkinom strankom u pravo vrijeme bio koješta spriječio. Zapravo je po Žilinskom sporazumu bilo već sve kasno. Prag, jednostavno, nije umio da udovolji nečijim ličnim ambicijama, da zasiti apetite nekih mladih, koji su pod svaku cijenu htjeli na više, te su s toga i slušali sirenske glasove tuđina . . . .

Što vele Slovaci

Kad sam se vozio iz Praga u Bratislavu, uzeh u ruke ostrižak iz nekoga praškoga lista od 26 februara 1939, u kojem je izašla pjesma slovačkoga pjesnika J. Jesenskoga »I pijetao zapjeva«. Odlični slovački pjesnik, prevodilac Puškina i Jesenjina, izražava u tim stihovima osjećaje pravoga Slovaka o pojavama koje pokazuju da su Slovaci zatajili Čehe kao što je negda Petar zatajio Krista.

»I pijetao zapjeva ... Jao nama!« - kuka Jesenski u toj pjesmi. »Od usti do usti ide kukavna, lukava i prokleta učenikova riječ: Ne poznam Ga. Ne poznam više Onoga koji me je malo prije privinjao na svoje grudi, koji mi je gladio vlasi, koji me je pridigao i na noge postavio. Ne poznam Onoga, koji mi je razum ulio, koji me je za ruku vodio i put mi kazivao, koji mi je otvorio zalijepljena usta i zapovijedio mi! Govori!«

Ko je Slovačku digao na noge ne treba dokazivati. U uvodnom članku prigodom proglašenja samostalnosti 15 marta pisao je »Slovak« glasilo vladajuće slovačke stranke: »Česima moramo bezuvjetno zahvaliti, što su nam u mnogočem pomogli i što bez njih pred dvadeset godina ne bismo jamačno bili doživjeli slobode. To je historijska činjenica.« A malo zatim se ovako oprašta od Čeha: »Želimo mu, da bi koješta naučili od 14 marta. Nije dovoljno biti dobrim narodnim gospodarom — novac nije sve —; za državni život treba i političke mudrosti i sposobnosti predviđanja događaja«.

Tako priznaju i najgori protivnici u času cijepanja Česima neke zasluge za oslobođenje i izgrađivanje slovačkoga narodnoga bitka. Mnogi možda slovački intelektualci u samoći bugare i stihove pjesnika Jesenskoga. Položaj, međutim, koji je nastao iza 14 marta isključio je za nedogledno vrijeme te ljude iz javnoga života. Daljnji razvoj Slovačke neće više zavisiti od tih ljudi koji u samoći razmišljaju i prosuđuju, nego od onih koji će umjeti voditi Slovačku novim putovima.

Česi su proigrali svoj položaj u Slovačkoj — tvrdio mi je pristaša sadanjeg režima — kad su opojeni pobjedom počeli smatrati Slovačku područjem svoje ekspanzije i kolonizacije. Ne niječem, da smo ih neko vrijeme trebali i da su oni mnogo doprinijeli našemu napretku. Naučili su nas organizaciji i sitnom radu, dali su nam primjer poduzetnosti i radinosti, iako smo i mi Slovaci po svom značaju marljiv i radin narod. Priznajem također da su nam Česi pomogli do potpunog narodnog osvještenja. Ali kad se u mlađoj slovačkoj generaciji probudila i raširila narodna svijest, morali su Česi uvidjeti da im je daljnja ekspanzija nemoguća te prepustiti Slovačku Slovacima, da oni njome u okviru zajedničke države sami upravljaju. Ali toga u Pragu nisu razumjeli, nego je Beneš razvijao svoje teorije o potpunom jedinstvu Čeha i Slovaka i time učvršćivao češku prevlast nad Slovacima. Prva državna katastrofa donijela nam je doduše željenu autonomiju, ali je žilinski sporazum došao prekasno, a da bi bio mogao uravnotežiti dvije suprotne sile — sredotežnu i sredobježnu. Razvoj koji je tako brzo išao centrifugalnim smjerom nije se više mogao zaustaviti, a narod je htio pod svaku cijenu da doživi radosti svoje potpune samostalnosti.

Spočitavaju nam da se nismo ništa obazirali na Čehe i na njihove interese. Ali u historiji ima trenutaka kad se narod ne smije osvrtati ni natrag ni na stranu, već mora ravno putem, koji mu je Providnost odredila . . . .

Drugi mi je pristaša Hlinkin izjavio: »Praški je centralizam držao da učvršćuje državu i da nas ujedinjuje, uistinu pak ju je slabio a nas duhovno otuđivao. Pitsburški ugovor držahu hrpom papira, dok nama on bijaše „magna charta" političke autonomije. Napokon, nije važno što o tom misle politički teoretici i pravnici, nego je važno što u takvim listinama gleda narod. A narod je uvijek išao za Hlinkom, koji se neprestano pozivao na taj ugovor i tražio našu samoupravu. Ako su Englezi morali dati Ircima home-rule, kako je mogao Prag zadovoljiti Slovake vještačkim teorijama? U pravi čas mogli smo se u koječem sporazumjeti, ali smo mi Slovaci imali uvijek povoda nepouzdanju u Čehe, koji su u nas vodili kolonijalnu politiku . . . .

Najdublji jaz — uvjeravao me neki stariji gospodin — među Česima i Slovacima iskopala je kultura. Česi su se ljuto zamjerili našemu seljaku, jer su svagdje nastupali kao »nosioci kulture« i svagda isticali našu zaostalost. Češki profesori, učitelji i činovnici htjeli su nam iskorijeniti vjeru, a Slovak potječe iz skromnih prilika te je oduvijek tijesno vezan sa svojom vjerom, crkvom i svećenstvom. Česi su svuda pokazivali kako su im protestanti miliji od katolika te su i po selima osnivali prividno slovačka društva sa svrhom da odvraćaju narod od katoličke vjere ili da ga učine mlakim u vjeri. Oni su silom htjeli od Slovaka učiniti husite, kušali su nam oteti i raspelo, koji je nama kažiput i najveća svetinja. Pola nerazpoloženja prema Česima ima svoj izvor u tom, a druga polovica u različitim, u prvom redu političkim pitanjima . . . .

Česi nisu umjeli steći simpatija među seljaštvom ni u većem dijelu mlade inteligencije. Odviše su podupirali samo radnike, podizali industriju, industrijalizirali obrt i zaplitali slovačko gospodarstvo u mreže svojih banaka. Naš seljak je zaista konzervativan, ali mi to smatramo vrlinom, dok to Česi zovu zaostalošću. Oni su se brinuli za socijalnu politiku, no time su pospješivali rastroj našega naroda i širili preko radništva ideje, koje su rušile slovačku narodnu tradiciju. Preko svojih sokolskih i prosvjetnih društava širili su misao narodnog jedinstva i tako predali Slovačku na milost i nemilost sposobnijim i umješnijim Česima . . .

Češki činovnici — govorio mi je stari znanac — čudno su se kod nas vladali, u svojem demokratizmu bili su često bezobzirni i netaktični kao da su u nekoj koloniji. Mi stariji Slovaci, bili smo navikli na fine manire madžarskih činovnika. Nema sumnje da je bilo i među Česima časnih iznimaka, ali dio naše averzije valja pripisati postupku nižih činovnika, koji nisu htjeli razumjeti i uvažiti slovačkih osebujnosti i slovačkih osjećaja...

Neki su bili — kad sam ih pitao o čehoslovačkim odnosima — mnogo objektivniji i obazriviji u svojoj kritici prema Česima; činilo mi se da bi radije sudili Slovacima, ali prije nego su prozborili koju riječ, pogledali bi tri puta na sve strane. Jasno je da su to bili pristaše državnog jedinstva, koji su u borbi stranaka razvojem političkih prilika izgubili bitku te se sada boje osvete . . . (»Jutro«)

Praktičan izum za rješenje vodene krize!

Ekonomizator „Eko" Ing. Branka Šegvića prisilno i automatski zatvara sve česme, pošto samo jedna otvorena slavina može da ostavi 500-700 ljudi dnevno bez vode

U našim gradovima i varošima troše se dnevno stotine miljona litara vode više nego je predviđeno stručnim proračunima pri izgradnji vodovoda, više no što pumpe i rezervoari mogu da dadnu. Mali gradovi sa starim vodovodima naročito stradaju u ovom pogledu. Stanovništvo ostaje veći dio dana bez vode, a onda kad je dobije nemilosrdno je troši i spema, često puta, suvišne rezerve koji se kasnije uništavaju.

Vrijeme koje saživljamo doskočilo je, svojim tehničkim napretkom, mnogim nedostatcima života, pa kako saznajemo evo i ovom. Uprava za zaštitu industrijske svojine izdala je patent našem sugrađaninu gosp. Ing. Branku Šegviću na njegov aparat »Eko« koji će — kad bude primljen u općinskoj praksi omogućiti prisilnu štednju vode.

Što je »Eko«? »Eko« je automatska naprava ili aparat, koja nedozvoljava neprekidno isticanje vode na česmama makar da je ista otvorena, već se automatski zatvara poslije istečene određene količine vode (1—2 lit. ili više), a nova količina vode može da proteče ako se prebaci ručica sa druge strane.

Uloga ekonomozitora »Eko« u gradu i selu jednaka je, jer nema danas mjesta koji ima riješen promblem maksimalne potrošnje vode, koja potrošnja raste uporedo sa troškovima pogona kad ima vode za crpljenje, pa dalje stalnim porastom žiteljstva i problem pomanjkanja dovoljne količine vode na izvoru. Prisilna štednja nad potrošnjom vode postavljanjem ovog ekonomozitora doći će jednako dobro koliko stanarima, toliko i kućevlasnicima, opštinama i banovinama naročito u koliko se odnosi na kardinalno naše pitanje, pitanje snabdjevanja siromašnih sela pa i gradova neophodno potrebnom pitkom vodom.

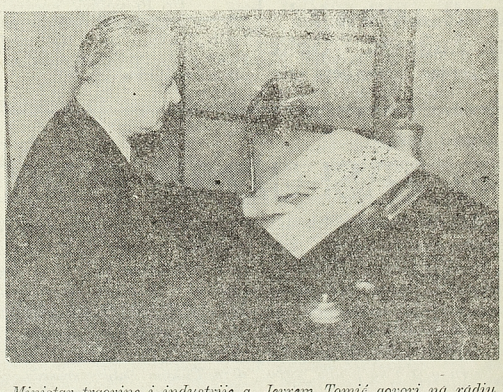
Ovo snadbjevanje vodom je i suviše osjetljiv problem naročito kod nas na Primorju i Dalmatinskim otocima; konfor koga traži jedna higijenski nastrojena obitelj je preskup; kućevlasniku su preskupe instalacije i mjerila; općinama i banovinama idu ogromne sume novaca na izgradnju, održavanje i pogon vodovodnih postrojenja, koja nisu ni izdaleka u stanju da podmire životne i higijenske potrebe stanovništva, a kamoli — po selima — poljoprivredne potrebe o kojima treba voditi računa, a ovaj aparat je u stanju da obezbjedi svima vodu i napravi za 30 po sto uštede na pogonu.

Gradske periferije i od vodnih centara, udaljena sela troše mnogo novaca na vodovodne instalacije i mjerila, kao i prisilno plaćanje taksa na vodu, ali je uopće poznata činjenica da ti predjeli dobiju vrlo malu i skoro nikakvu količinu vode kao protuslugu za taj utrošeni novac. Upotrebam ekonomozitora bila bi suvišna skupa mjerila za vodu.

»Eko« Ing. Šegvića riješiće ljetnu krizu vode, riješiće nestašicu vode u industriji, prometu, trgovini, higijeni, prometu uopće kao i za slučaj rata, jer će svojom prisilnom štednjom stvoriti osjećaj sigurnosti toliko potreban stanovništvu da neće u izvjesno doba dana nestati vode, kao i prisiliti svaku domaćicu, svakog zemljoradnika da je štedi!

„TVOKAPS"
Tvorničko skladište kapa i šešira na veliko i na malo. — SPLIT (Filijala Šibenik)

Drogerija JOSIP IPAVEC
Foto potrepštine, droge, kemikalije, kozmetika. — — — — ŠIBENIK

Ministar trgovine i industrije g. Jevrem Tomić govori na radiu našim iseljenicima u Americi prigodom otvaranja Sajetske izložbe u New-Yorku

Tisak i vlasnik: „TIPOGRAFIJA" štamparsko novinsko i književarski zavod, za tiskaru i uredništvo odgovara: direktor Hamilkar Vitaliani, Šibenik